

Sygn. akt IV U 1382/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 grudnia 2014r. w S.

odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 18 października 2013 r. Nr (...)

w sprawie R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1382/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy R. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 września 2013r., albowiem komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 9 października 2013r. nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony R. S., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do renty, twierdząc, że komisja lekarska nie wzięła pod uwagę wszystkich okoliczności związanych z aktualnym stanem zdrowia ubezpieczonego oraz możliwościami podjęcia przez niego pracy (k. 2-3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powołując się na uzasadnienie przytoczone w zaskarżonej decyzji oraz wskazując, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i uwzględniały odwołanie (k. 5-6 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony R. S., ur. (...), był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy do 31 sierpnia 2013r. (k. 274 a.r.). W dniu 21 sierpnia 2013r. złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 353 a.r.).

W toku postępowania orzeczniczego komisja lekarska ZUS rozpoznała u wnioskodawcy: chorobę R. z malformacjami powieki guz powieki górnej oka lewego – praktyczna jednooczność, astmę oskrzelową w wywiadach, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa i stawów obwodowych aktualnie bez upośledzenia sprawności istotnych objawów patologicznych w badaniu neurologicznym. W ocenie komisji lekarskiej schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy ubezpieczonego i swoją ocenę zawarła w orzeczeniu z dnia 9 października 2013r. Orzeczenie to stało się dla pozwanego organu rentowego podstawą do wydania decyzji z 18 października 2013 r. (k. 364 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego został przeprowadzony dowód z opinii biegłych lekarzy: okulisty, ortopedy, neurologa i pulmonologa. Opiniujący wspólnie biegli rozpoznali u R. S. następujące schorzenia: chorobę R., stan po wielokrotnych operacjach guza powieki górnej oka lewego, asymetrię i zwężenie szpary powiekowej lewej, opadnięcie powieki górnej oka lewego, astygmatyzm nadwzroczny oka prawego, nadwzroczność z niedowidzeniem oka lewego, praktyczną jednooczność, zespół bólowy kręgosłupa w przebiegu zmian zwyrodnieniowych bez ubytków neurologicznych, bóle głowy naczyniowe, astmę oskrzelową przewlekłą łagodną. Zdaniem biegłych, schorzenia te nie skutkują niezdolnością do pracy ubezpieczonego. W uzasadnieniu opinii biegli wskazali, że praktyczna jednooczność stanowi ograniczenia przy wykonywaniu prac na wysokości, przy maszynach w ruchu i widzenia obuocznego. Opiniowany pracuje jako pracownik fizyczny, ostatnio jako ochroniarz w pełnym wymiarze (k. 16-21 a.s.). Biegli podzielili stanowisko komisji lekarskiej ZUS.

Na rozprawie w dniu 4 grudnia 2014r. ubezpieczony złożył do akt sprawy dodatkową dokumentację lekarską. Popierał odwołanie. Wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych, twierdząc, że dotychczasowi biegli nie wypowiedzieli się dokładnie odnośnie jego choroby. Wskazał, że jego choroba ma podłoże genetyczne. Cierpi na drętwienie, które z czasem narasta. Pozostałe dolegliwości nie pozwalają mu na wykonywanie podstawowych prac. Jego zawód wyuczony to mechanik kierowca pojazdów samochodowych. W zawodzie tym nie pracował, gdyż nie pozwala mu na to stan zdrowia. Pracuje jako ochroniarz w pełnym wymiarze. Pozostaje w zatrudnieniu tylko dlatego, że posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności.

Sąd oddalił wniosek dowodowy uznając, że sporna okoliczność została już dostatecznie wyjaśniona.

Pełnomocnik organu rentowego wnosił o oddalenie odwołania.

W ocenie Sądu Okręgowego dowód z opinii biegłych jest miarodajny i obiektywny. Opiniowali biegli specjaliści w zakresie schorzeń, które dotyczą wnioskodawcy, wydanie opinii było poprzedzone przeprowadzeniem badania przedmiotowego oraz zaznajomieniem się z dokumentacją lekarską z jego dotychczasowego leczenia. Opinia jest przekonywująca. Pełnomocnik ubezpieczonego nie złożył żadnych konkretnych zarzutów merytorycznych wobec opinii, a jedynie wskazał, że biegli nie wypowiedzieli się dokładnie odnośnie choroby występującej u ubezpieczonego. Okoliczność ta, zdaniem Sądu, nie podważa wiarygodności opinii. Ubezpieczony z zawodu jest mechanikiem kierowcą samochodów osobowych, jednakże w swoim zawodzie nie pracował, a wykonywał pracę ochroniarza.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 3 ustawy o FUS, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodne z poziomem posiadanych kwalifikacji. W przypadku ubezpieczonego stwierdzić należy, iż wykonuje pracę nie wymagającą kwalifikacji. Z opinii biegłych wynika, że przy prawidłowej korekcji ostrości wzroku oka prawego, zaadoptowaniu do praktycznej jednooczności brak jest podstaw do uznania u opiniowanego niezdolności do pracy; opiniowany jest sprawny ruchowo, brak objawów korzeniowych i ubytkowych; astma oskrzelowa ma charakter łagodny, kontrolowany, nie była powodem hospitalizacji, chorzenie to wymaga systematycznego leczenia, astma nie sprowadza niezdolności do pracy. Opiniujący biegli jednoznacznie stwierdzili, iż obecnie stan zdrowia fizycznego nie uniemożliwia wnioskodawcy wykonywania prac. Sąd podzielając wnioski zawarte

w opinii biegłych uznał, że wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 1 powołanej wyżej ustawy.

Z tych względów Sąd przyjął, że R. S. nie spełnia jednego z warunków uzyskania prawa do renty określonych w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o FUS, tj. brak u niego niezdolności do pracy. Dlatego też Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji.